

روایت ژنرال هایزر از ماموریتش در ایران

۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۰ ساعت ۱۶:۵۳

وظیفه اصلی من در این مأموریت به کار بستن همه تلاشهایم در جهت امکان حیات بخشیدن به دولت بختیار یا هر دولت غیرنظامی دیگری بود که با غرب سرسازگاری داشته باشد.

یکی از نشانه‌های سرگردانی آمریکا برای چگونگی مقابله با وقوع انقلاب اسلامی، فرستادن **ژنرال رابرت هایزر** یکی از نظامیان بلندپایه‌اش به تهران بود تا وی بتواند با مدیریت قیام مردمی در ایران، اوضاع سیاسی کشور را آرام کند، تلاشی که بواسطه اتحاد ملی ناکام ماند و سرانجام هایزر در ۱۴ بهمن ۱۳۵۷ ناگزیر به خروج از ایران شد. هایزر در تحلیلی از عملکرد خود در ایران مدعی است: من ماندن فرماندهان ارتش را در داخل ایران تضمین کرده بودم و سازمان ارتش را منسجم نگاه داشته بودم. تا آنجا که توانسته بودم با توجه به سنت وفادارانه عمیق ارتشیان به شاه، آنان را وادار به حمایت از دولت غیرنظامی شاپور بختیار بنمایم. فرماندهان ارتش را جهت تهیه طرحهای لازم ترغیب کرده بودم به گونه‌ای که این طرحها فراهم آمد. از نقطه نظر نظامی ثابت نموده و نشان دادم که آمریکا نیازهای لجستیکی آنها را تأمین خواهد کرد و در همه شرایط پشتیبان آنها خواهد بود. وظیفه اصلی من در این مأموریت به کار بستن همه تلاشهایم در جهت امکان حیات بخشیدن به **دولت بختیار** یا هر دولت غیرنظامی دیگری بود که با غرب سرسازگاری داشته باشد. من اوضاع ایران را با بالاترین مقامات کاخ سفید به طور روزانه در میان می‌آ گذاشتم و به خواسته آنان توصیه‌هایی به سران ارتش می‌نمودم تا با کمک آن روشها، با بختیار ارتباط برقرار سازند. این اقدامات، سرانجام برخی مفسران را به این نتیجه رهنمون ساخت که من، مستقیم یا غیرمستقیم، مسئول شکست دولت بختیار بوده‌ام. اما من این نتیجه‌گیری را خلاف واقعیت می‌دانم و معتقدم راههای موفقیت بختیار فراهم بود اما دولت آمریکا نتوانست وسیله‌ای تدارک ببیند که بختیار مطمئن به استفاده از آن راهکارها شود. طبیعی است که این مسئله نتیجه‌ای جز فاجعه برای غرب نداشت.

منبع: رابرت هایزر. مأموریت در تهران (خاطرات ژنرال هایزر). ترجمه ع. رشیدی. تهران، اطلاعات، ۱۳۶۵، ص ۲۱

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۳۱۸/ایران-ماموریتش-هایزر-ژنرال-روایت/>